

čeny, byla dána na námitku st-lova odvolání, jež promlčení dávek, nevyplacených do 2. dubna 1931, dovozovalo právě na základě cit. ustanovení § 136.

Nemůže proto st-l ze skutečnosti, že žal. úřad posuzoval věc podle cit. § 136, proti nař. rozhodnutí nic vytěžiti. Stížnost ovšem praví, že nároky na pojistné dávky byly promlčeny již za platnosti zák. č. 221/24 Sb., čímž patrně chce vyjádřiti, že promlčení nastalo již před jeho účinností. Na jakém právním základě však ono promlčení nastalo, stížnost již nedovozuje, neboť další její pasus, že vzhledem k tomu, že zák. č. 33/88 ř. z. neobsahoval o promlčení zvláštní normy, platí pro náhradní nárok ustanovení § 1489 o. z. o., týká se již promlčení náhradního nároku pojišťovny proti st-li, nikoli promlčení nároku na pojistné dávky, takže stížní bod, že promlčení nároku na pojistné dávky nastalo již za účinnosti zák. č. 221/24 Sb., není náležitě proveden.

Co pak se týče promlčení náhradního nároku pojišťovny proti st-li, vyslovil žal. úřad právem, že jde o nárok veřejnoprávní, a mýlí se stížnost, jak plyne z toho, co uvedeno již dříve, domnívá-li se, že jde o náhradu vzniklé újmy. Ale pak nemůže se nárok tento promlčeti podle ustanovení § 1489 o. z. o., jenž platí jen pro nároky a poměry soukromoprávní. — — —

Č. 11.482.

S a m o s p r á v a o b e c n í (d á v k y): Podle pravidel o vybírání obecních dávek za používání stok (schválených usnesením vlády ze dne 12. února 1929) a za odvoz popela a smetí (schválených výnosem zem. úřadu ze dne 31. prosince 1928) v Bratislavě vyměřují se poplatky ty u budov, pro něž bylo stav. povolení uděleno po 27. lednu 1917, podle základu daně čínžovní pro ten který rok předpisový.

(Nález ze dne 16. října 1934 č. 19.258.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 11.062/34.

V ě c: Dr. Julius T. a spol. v B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o obecní poplatky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem důchodk. oddělení města Bratislavy z 1. června 1931 byl st-lům z jejich domu čp. IV-682 v Kölcseyho ul. v B. předepsán na rok 1931 poplatek za používání obecních stok částkou 1.119 Kč 50 h a poplatek za odvážení domácího smetí částkou 895 Kč 60 h, úhrnem 2.015.10 Kč. Odvolání st-lů bylo nař. rozhodnutím v cestě instanční zamítnuto.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, bylo uváženo:

V daném případě jde o dům obývaný od 15. listopadu 1928 a dočasně od daně čínžovní osvobozený. Na sporu jest otázka, zda poplatek za používání obecních stok a poplatek za odvoz popela a smetí za r. 1931 bylo vyměřiti podle základu čínžovní daně toho roku, ve kterém

mohly poplatky býti po prvé vyměřeny, t. j. r. 1929, jak hájí žal. úřad, či zda dlužno přihlížeti k pozdějšímu snížení nájemného a vyměřiti poplatky na r. 1931 podle základu daně činžovní za r. 1931.

Podle § 14 pravidel o vybírání poplatků za vpuštění stok a potrubí domovních do obecních stok a za používání jich, schálených usnesením vlády z 12. února 1929, jest základem pro vyměření poplatků nájemné nebo nájemní hodnota jednotlivých nájemních objektů, která jest základem daně činžovní. Výjimkou z této zásady stanoví se v bodu 2 § 14, že u budov (částí budov), pro které bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, jest základem pro vyměření poplatků nájemné nebo nájemní hodnota, která jest základem daně činžovní na r. 1927. Podle bodu 3 téhož paragrafu se pak v domech dočasně od činžovní daně osvobozených zjistí nájemné nebo nájemní hodnota obdobně podle předpisů platných pro vyměření daně činžovní. Stejná ustanovení obsahují v § 2 pravidla o vybírání obecních poplatků za odvoz popela a smetí, schválená výnosem zem. úřadu v Bratislavě z 31. prosince 1928.

Jest tedy, jak z obojích pravidel zřejmě vychází, základny daně činžovní na r. 1927 použití pro vyměření uvedených obecních poplatků jen u budov (částí budov), pro které bylo uděleno stavební povolení před 28. lednem 1917, kdežto u budov (částí budov) ostatních, t. j. u budov, pro které bylo stavební povolení uděleno po 27. lednu 1917, vyměřují se zmíněné poplatky podle základu daně činžovní pro ten který rok. To platí obdobně v případech zmíněných v bodu 3 cit. paragrafů. (Viz nář. Boh. A 11.062/34.)

V daném případě není sporno, že stavební povolení pro dům, o který zde jde, a který byl po prvé pronajat od 15. listopadu 1928, bylo uděleno po 27. lednu 1917; nevztahuje se tedy naň vůbec ustanovení bodu 2 cit. paragrafů příslušných pravidel, podle něhož základem pro vyměření poplatků je základna daně činžovní na r. 1927, a bylo zmíněné poplatky na r. 1931 vyměřiti podle základu daně činžovní na r. 1931.

Nemohl tedy v daném případě žal. úřad s poukazem na cit. ustanovení pravidel právem vysloviti, že jest při vyměření zmíněných poplatků přihlížeti k nájemnému z r. 1929 a nikoliv k nájemnému z r. 1931. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss pro nezákonnost, aniž bylo se třeba zabývati ostatními námitkami stížnosti, zejména, zda formální postup žal. úřadu při zjišťování základu pro vyměření poplatků nebyl vadný.

Č. 11.483.

Samospráva obecní (dávky): Pro otázku povinnosti platiti dlažebné ve smyslu § 1 pravidel pro vybírání dlažebného v Trnavě, schválených usnesením vlády ze 7. listopadu 1930, jest rozhodným překročení mýtné rampy bez ohledu na to, zda dotyčné vozidlo překročilo již území (obvod) města (§ 8 cit. prav.), čili nic.

(Nález ze dne 16. října 1934 č. 19.259.)

V ě c: Město T. proti okresnímu úřadu v Trnavě o dlažebné a pořádkovou pokutu.